

Op te bergen
in de band van
17 december 2008

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

**van de vergadering van de
Statencommissie Cultuur en Welzijn**

gehouden op 26 november 2008

INHOUD

Opening	3
Inspraakreacties op concept-Sociale Agenda 2009-2012	3
Inspraakreacties op concept-Culturele & Museale Agenda 2009-2012	12
Sluiting	21

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 26 november 2008 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

J. Slagter (voorzitter)
H. Beerda (PvdA)
H.H. van de Boer (VVD)
R.D. Esseveld (SP)
E. Hemsteede (PvdA)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
K. Kuipers (GroenLinks)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuizen (CDA)
mevrouw J.H. Mustamu (PvdA)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
mevrouw G.H. Smith (GroenLinks)
mevrouw M. Stijkel-Kuipers (ChristenUnie)
A. van der Tuuk (PvdA)
J. Vester (SP)
B.J. Ziengs (VVD)

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Haarsma (gedeputeerde)
R.W. Munnikma (gedeputeerde)
mevrouw A.J. de Leeuw (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

D.B. Dijkstra (CDA)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
mevrouw T. Klip-Martin (gedeputeerde)
T. Stelpstra (ChristenUnie)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering en deelt mede dat bericht van verhindering is ontvangen van de heren Dijkstra en Stelpstra, mevrouw Goudriaan en gedeputeerde Klip.

2. Inspraakreacties op concept-Sociale Agenda 2009-2012

Spreekrecht

De heer RIJKER, van Stichting Dorpshuizen Drenthe, merkt op dat die 120 dorps huizen in Drenthe vertegenwoordigt. Voor de dorps huizen is het belangrijk dat de programmalijn Mijn omgeving terug is. Voor het behalen van de speerpunten is immers een goede sociale infrastructuur nodig, met name in de kleine kernen.

Volgens de concept-Sociale Agenda bestaat er een sterk netwerk van dorpsbelangenverenigingen. Ook waar is dat er een sterk netwerk van dorps huizen is. In de concept-Sociale Agenda moet dan ook de advisering van dorps huizen toegevoegd worden. Dat is een belangrijk signaal voor gemeenten en be-

stuurders van dorpshuizen. De provincie zegt daarmee immers grote waarde te hechten aan dorpshuizen voor de leefbaarheid van kleine kernen. Sommige gemeenten zien een dorpshuis alleen als een gebouw dat geld kost. Het gaat echter om de kern van een dorp, zoals ook wetenschappelijk onderzoek aantoont.

De provincie moet ook de functie van dorpshuizen nadrukkelijk in de sociale allianties met de gemeenten opnemen. Gemeenten kunnen heel veel voor dorpshuizen betekenen. Voor bijvoorbeeld verzekeringen, facilitering van vrijwilligers en digitale voorzieningen tussen dorpshuizen is de coördinerende rol van de gemeente onontbeerlijk.

In de concept-Sociale Agenda staat dat de functie van de stichting belangrijk is. De huidige organisatievorm wordt echter kwetsbaar genoemd. De stichting is al jarenlang bezig om die kwetsbaarheid te verminderen. Daarvoor zijn contacten gezocht met gelijkgestemde organisaties in andere provincies. Momenteel loopt onderzoek naar alternatieven om die kwetsbaarheid nog meer terug te dringen. In maart 2009 komt de stichting met voorstellen om de continuïteit in de ondersteuning van dorpshuizen te waarborgen.

De programmalijn Mijn omgeving is noodzakelijk voor het waarborgen van de infrastructuur. De provincie moet met de sociale allianties een belangrijke rol spelen bij het borgen van de functie van dorpshuizen. De provincie kan die steunen door de ondersteuning van dorpshuizen expliciet in de concept-Sociale Agenda op te nemen.

Mevrouw PANNEKOEK leest de brieven van de stichting altijd. Opmerkelijk daarbij is dat de heer Rijker in de stichting al een tijd de enige bestuurder is met lange adem. Dat verdient een compliment, maar zegt ook iets over de kwetsbaarheid van de organisatie. De subsidie aan de stichting staat niet op de tocht. Die wordt meegenomen in het meerjarenperspectief. Denkt de stichting na over eventuele aansluiting bij een grotere organisatie? Dat kan voordelen bieden.

De heer RIJKER beaamt dat dit een van de alternatieven is. Op het ogenblik bestaat het bestuur overigens uit zes leden. Dat vermindert de kwetsbaarheid, net als de goede contacten met gelijksoortige organisaties in Nederland.

Mevrouw RUIJGERS, van STAMM, sluit aan bij de eerdere formele inspraak van augustus 2008 bij gedeputeerde en provinciale staten. Een aantal punten wordt nogmaals onder de aandacht gebracht. De tweede versie van de concept-Sociale Agenda is een compliment waard. STAMM kan daar inhoudelijk goed mee uit de voeten. Goed is dat in deze versie sprake is van transitiekosten voor STAMM. Bij organisaties in het bedrijfsleven geldt als vuistregel dat elke substantiële bezuiniging op de structurele basis ongeveer evenveel kost aan incidenteel geld. Het gaat om verandering van arbeidsproces, sociaal plan, afvloeiingsgelden, scholing en competentieontwikkeling van medewerkers. Dat laatste is nodig omdat STAMM de markt op moet als het de huidige omvang wil behouden. STAMM is ingeboekt voor een bezuiniging van negen ton. De organisatie gaat haar stinkende best doen om zoveel mogelijk geld met projecten op de markt te verdienen. De transitiekosten zullen echter een behoorlijk bedrag vormen. In de concept-Sociale Agenda is sprake van het aanbesteden van geflexibiliseerd geld. Het uitgangspunt van de beste opdrachtnemer voor een dienst is logisch. Opdrachten die STAMM op de markt verwerft, zijn echter per definitie btw-plichtig. Het is daarom noodzakelijk dat de provincie beleid ontwikkelt over hoe hiermee om te gaan. Nu dat ontbreekt, zijn reacties te horen als: dit project is niet btw-plichtig, over subsidie betalen wij geen btw en met de btw erbij wordt het wel erg duur. De provincie moet helder maken hoe te handelen.

De basisopdracht van STAMM volgens de concept-Sociale Agenda is het mede vormgeven, in opdracht van de provincie, van een Drentse infrastructuur. Daarbij worden de KIN-taken genoemd, kennis, innovatie en netwerken. STAMM heeft een prachtige visie op een levendige kennisinfrastructuur, deels digitaal, deels live, met toegevoegde waarde voor het sociale domein. De provincie kan daar, langs de lijnen van de commissie over rollen en taken, een toegevoegde waarde leveren aan de verantwoordelijkheid van de lokale overheden. STAMM is echter wat bevreesd dat de infrastructuur zich beperkt tot de speerpunten van de Sociale Agenda. Drenthe kent echter net zoveel problemen als de Randstad, alleen

het volume is minder. Dat betekent dat de bijdrage per gemeente in fte beperkt is. Er moet dan ook een infrastructuur komen die ook bedoeld is voor zaken die geen speerpunt zijn en niet elke dag voorkomen. Het gaat om onderwijskansen, mantelzorg, diversiteit, vrijwillige inzet en vraagstukken van leefbaarheid. Mensen moeten daarover lokaal kennis kunnen uitwisselen om er het beste van te kunnen maken.

De heer BEERDA heeft ook zorgen over de transitiekosten. Theoretisch kan het budget, na vervanging van een deel van het vaste budget door projectmatige financiering, echter hoger uitvallen. Dan zijn de transitiekosten ook niet zo hoog als net is gesuggereerd. Heeft STAMM daarover nagedacht?

Mevrouw RUIJGERS heeft een aantal scenario's doorgerekend. Uitgangspunt is dat de maximale flexibiliteit die in de concept-Sociale Agenda wordt genoemd geen wet van Meden en Perzen is. STAMM hoopt ook in de race te zijn voor een aantal projectopdrachten. Naar verwachting zal het budget plusminus hetzelfde blijven, zij het met andere taken zoals de kennisinfrastructuur en met andere opdrachtgevers. Met verkleining van de organisatie wordt geen rekening gehouden. De voorbereidende activiteiten variëren van een sociaal plan tot een marketingplan.

Mevrouw PANNEKOEK vraagt waaruit afgeleid kan worden dat de kennisinfrastructuur beperkt zal blijven tot de speerpunten van de provincie.

Mevrouw RUIJGERS heeft geen signalen ontvangen dat dit bewaarheid wordt. Het tegendeel is echter ook het geval.

De heer VAN LOENEN, van Zorgbelang Drenthe, herinnert aan zijn kritische reactie van 11 juni 2008 op de concept-Sociale Agenda. Voor een sterke positie van patiënten en consumenten is een vast budget van de provincie noodzakelijk. Op 8 augustus 2008 is in de schriftelijke inspraak een relatie gelegd tussen de concept-Sociale Agenda en Amen is geen Amsterdam, het Sociaal Rapport Drenthe 2008 en het collegeprogramma 2007-2011. Daarbij is gepleit voor expliciete aandacht voor zorgconsumentenbeleid in het speerpunt Mijn omgeving en toepassing van de beleidsinstrumenten op basis van maatwerk per preferente instelling en consensus over de publieke taakstelling van Zorgbelang Drenthe.

Na constructief bestuurlijk overleg met de gedeputeerde na de zomer volgden goede, inhoudelijke gesprekken met alle zes de statenfracties. Zorgbelang Drenthe waardeert dit. In die gesprekken is het spanningsveld tussen de publieke taken van Zorgbelang Drenthe en marktgerichte activiteiten toegevoegd. Onafhankelijke belangenbehartiging vraagt om een kritische houding. Misstanden in de zorg moeten benoemd worden om kwaliteitsverbetering af te kunnen dwingen. Het dilemma is dat Zorgbelang Drenthe wordt geacht in economische termen maatschappelijke problemen in het gemeenschappelijk belang op te lossen.

In de bijgestelde concept-Sociale Agenda zijn de meeste aanbevelingen van Zorgbelang Drenthe overgenomen. De provincie erkent haar verantwoordelijkheid voor het zorgconsumentenbeleid. Niettemin bestaat behoefte aan een nieuwe visie van de provincie op dit beleidsterrein. Sinds de laatste nota uit 2002 is het zorgveld en de positie van zorgvragers drastisch veranderd. Zorgbelang Drenthe heeft sindsdien haar belang aanmerkelijk vergroot. Ook is een nieuw strategisch ondernemingsplan bijna klaar. Eind januari 2009 presenteert Zorgbelang Drenthe dat plan, met het accent op belangenbehartiging voor alle Drentse zorgvragers en bijzondere aandacht voor de kwetsbare doelgroepen. Belangenbehartiging is een continu proces met een subtiel karakter en speelt zich vaak achter de schermen af. Belangenbehartiging is altijd voor de volle 100%, ook in het jaar 2012. Zorgbelang Drenthe rekent op de volle steun van de provincie in de komende jaren.

De heer BEERDA vraagt zich af of Zorgbelang Drenthe wel moet wachten op nieuw provinciaal patiëntconsumentenbeleid. Kan het daar niet beter zelf vorm aan geven?

De heer VAN LOENEN wijst op de visie die Zorgbelang Drenthe in het ondernemingsplan van eind januari zal ontvouwen. Patiëntconsumentenbeleid is ook in de komende jaren nog een wettelijke taak van

de provincie. Dat vergt een meerjarenvizie van de provincie op de vormgeving van het beleid. Zorgbelang Drenthe zal echter zeker haar eigen verantwoordelijkheid nemen.

De heer KEEGSTRA, van BOKD Drenthe, constateert dat gelukkig inhoudelijke wijzigingen in de concept-Sociale Agenda zijn doorgevoerd. Het is verheugend dat onderdelen van Mijn omgeving terug zijn en dat dorpsbelangorganisaties als partners erkend worden bij het behouden en versterken van de sociale infrastructuur op het platteland. De aandacht voor het verbinden van sociaal en ruimtelijk beleid is goed. Het onderzoek naar het opdrachtgeverschap van de provincie Drenthe valt eveneens in goede aarde.

De aanpassing op onderdelen is echter niet wat de BOKD voor vertrouwen op lange termijn nodig heeft. Een gedeelte van Mijn omgeving is terug, maar is dat gebaseerd op de oprechte overtuiging van het college over het belang voor Drenthe van de inzet, kennis en netwerk van dorpsbelangorganisaties? De decennialange relatie tussen BOKD en provincie is tot nu toe vruchtbaar gebleken. Kan de toekomst echter met vertrouwen tegemoet worden gezien?

BOKD dreigt gekort te worden omdat de provincie flexibel werken voorstaat. BOKD is echter voorloper als het om flexibel werken gaat. Met de accounthouder zijn altijd heldere afspraken gemaakt over inzet. Projecten maken daarvan geen deel uit. Ook is nooit sprake van gedwongen winkelnering. De BOKD begeeft zich als publieke organisatie al twintig jaar op de markt voor het uitvoeren van projecten. Er wordt geschreven over maatwerk, maar dat gaat voor de BOKD niet geheel op. Zo dreigt het kennisnetwerk, de kurk van de BOKD, uitgehold te worden. Het steekt dat het belang daarvan onvoldoende wordt erkend.

Er zit geen lucht in de subsidieafspraken met de BOKD. Dat bleek toen in het kader van het werkplan gevraagd werd de uitwerking van de Sociale Agenda op te nemen. Daar is geen extra geld voor, zodat besloten is om andere activiteiten in 2009 te schrappen. Die zorgelijke ontwikkeling gaat ten koste van het reguliere werk: advies aan dorpen, onderhoud van netwerk, onderzoek en ontwikkeling en inbreng van kennis in het provinciehuis.

Bij de BOKD bestaat begrip voor bestuurlijke en ambtelijke afstemming binnen de sociale allianties. Allianties betekenen vrijwillige samenwerking tussen dorp, gemeente, provincie, BOKD en anderen. Het gaat vaak om een concreet doel, met financiële middelen van derden, bijvoorbeeld een project over de toekomst, rol en betekenis van landbouw op het platteland. Het ministerie van LNV wil hieraan bijdragen. Een ander project gaat over vijfsterrendorpen, dat inhoudt dat dorpen woon-, zorg- en welzijnproof worden met de bewoners aan het roer. Het stimuleringsfonds voor experimenten met volkshuisvesting wil daarbij betrokken zijn.

Bij de werkwijze van de BOKD, het direct optrekken met dorpen, past geen aanbesteding. Het vreet bovendien tijd en energie en brengt te grote risico's met zich. Aanbesteding is volgens de provincie een goed middel om de kwaliteit van diensten en projecten te waarborgen. Wat leert echter de ervaring in Drenthe met marktwerking en aanbesteding? Behoorlijk wat organisaties zijn daardoor in de afgelopen jaren op de fles gegaan. Voor een kleine organisatie zoals de BOKD zijn de risico's groot, met alle gevolgen van dien.

De BOKD hangt een korting van € 36.000,- boven het hoofd. Dat geld is voor de BOKD nodig om het netwerk op peil te houden. Het zou rampzalig zijn als er geen continu contact meer is met de praktijk. Dat is nodig om de provincie te informeren, dorpen te adviseren en beleidsvoornemens te toetsen. Dat is de "core business" van de BOKD.

De BOKD hoopt op steun, zodat het in december te horen krijgt dat het door kan gaan op de huidige manier. Dan wordt eerst de horlepiep gedanst om vervolgens te werken aan een leefbaar platteland!

Mevrouw PANNEKOEK vraagt naar de bijdrage aan de BOKD door gemeenten.

De heer KEEGSTRA meldt dat het weinig is op het totale budget. De BOKD is druk bezig om daar wat aan te doen.

Mevrouw PANNEKOEK denkt dat het doel van de sociale allianties juist ook is om de gemeenten te brengen tot wat meer samenwerking.

De heer KEEGSTRRA beaamt dat er sprake is van samenwerking binnen projecten. Nu staat echter de basis van de BOKD op het spel. De structurele basis van de BOKD moet door de provincie veilig worden gesteld. Als de BOKD daarbij afhankelijk zou worden van twaalf verschillende gemeenten is dat veel te risicovol.

Mevrouw VAN ARDENNE, van Sensor Oost-Nederland, is afwezig door ziekte.

Mevrouw DE HAAN, van stichting Senioren Zomerschool Drenthe, reageert op het voornemen in de concept-Sociale Agenda om de subsidie per 1 januari 2010 te beëindigen.

Het initiatief van de zomerschool is 16 jaar geleden door de provincie genomen naar aanleiding van het Jaar van de Ouderen. Achtergrond daarbij is om ouderen in de zomermaanden, als het welzijnswerk stilligt, een aantrekkelijk educatief en cultureel programma te bieden. Inmiddels is het een jaarlijkse cursus voor ongeveer 150 mensen. Vanuit Assen en Hoogeveen worden cursussen georganiseerd voor en door ouderen, op locaties in de gehele provincie. Uit de reacties blijkt elk jaar weer hoezeer die op prijs worden gesteld. In de verschillende werkgroepen zitten mensen met een breed netwerk, die tegen lage organisatiekosten interessante programma's weten te ontwikkelen. Een relatief lage cursusprijs is belangrijk om bereikbaarheid voor alle ouderen te waarborgen. Die is mogelijk door de extreem lage organisatiekosten en de jaarlijkse provinciale subsidie van € 3.000,- voor de basiskosten. Bij dat laatste gaat het om de administratieve dienstverlening door een preferente instelling, nu nog Zorgbelang Drenthe, per 1 januari 2009 het Huus van de Toal. De kosten van de programma's worden door de deelnemers betaald. De vrijwillige werkgroepleden vinden het leuk om iets te organiseren. Dan moeten er wel basisfaciliteiten zijn en administratieve ondersteuning door het Huus van de Toal.

Begin november ontving de stichting de concept-Sociale Agenda op aanvraag. De A-agenda is niet toegestuurd gekregen. Daarin staat dat de basissubsidie in 2010 wordt stopgezet omdat het geen provinciale taak meer is. Dat is bevestigd in het gesprek op het provinciehuis op 7 november 2008. Senioren en gemeenten hebben volgens de provincie een eigen verantwoordelijkheid. Senioren met een kleine portemonnee kunnen cursussen gedeeltelijk vergoed krijgen van gemeenten. De buitengewoon sociale ambities van de provincie gaan dus niet op voor ouderen. De vier speerpunten, jeugd, ontwikkeling, dag en beweging spitsen zich toe op jongeren. Alleen bij Mijn omgeving valt een zinnetje te ontdekken dat op ouderen slaat, namelijk dat oudere vrijwilligers zich vaak langdurig inzetten.

De stichting ontvangt middelen van de provincie uit het potje zorg. Het zou echter beter bij cultuur en educatie passen, gezien de inhoud van de cursussen. Logischer is om de stichting te betalen via de Culturele Agenda.

De stichting, de oudere vrijwilligers die zich langdurig inzetten, betreurt dit alles. De provincie mag vinden dat het een gemeentelijke taak is. In de concept-Sociale Agenda staat dat met gemeenten bekeken is hoe die hun rol kunnen vervullen. Wrang is dan ook dat de stichting daarbij geen onderwerp van gesprek is geweest. Een klein en betrokken initiatief wordt vermalen tussen provincie en gemeenten. Volgens de provincie moet een kleine vrijwilligersorganisatie voortaan bij twaalf verschillende gemeenten voor subsidie aankloppen, met alle rompslomp van dien. Extra complicatie is dat inwoners van Emmen een cursus volgen in Hoogeveen of Assen of omgekeerd. Provincie en gemeenten kunnen afspreken om hiervoor bij een gemeente één loket aan te wijzen. Dat loket hoort toch echter bij de provincie thuis? De stichting kan simpelweg de kosten, € 20,-, bij het cursusgeld optellen. Dat is een behoorlijke drempel voor ouderen.

Waarom blijft de regeling voor kleine initiatieven niet in stand? Die is buitengewoon kosteneffectief en maakt het de stichting mogelijk te doen waar zij goed in is zonder bureaucratische rompslomp.

Mevrouw SMITH vraagt hoe de stichting geïnformeerd is over de korting. Op wiens initiatief heeft het gesprek op het provinciehuis plaatsgevonden?

Mevrouw DE HAAN antwoordt dat in november een brief is gekregen over de inspraakvergadering van 26 november. Van de korting is de stichting op de hoogte gebracht via een van de werkgroepleden. Het gesprek vond plaats op initiatief van de stichting.

Mevrouw SMITH vraagt of het mogelijk was dat het bericht over de korting helemaal aan de stichting voorbij was gegaan.

Mevrouw DE HAAN herhaalt in november een brief te hebben ontvangen over de mogelijkheid tot inspraak.

Mevrouw PANNEKOEK merkt op dat de seniorenzomerschool inderdaad ooit in het jaar van de senioren is gestart. De maatschappij is sindsdien veranderd. Wat is de provinciale taak bij de senioren-school?

Mevrouw DE HAAN wijst erop dat de cursussen in de gehele provincie gegeven worden, met soms tien, vijf of geen enkele deelnemer uit een van de verschillende gemeenten. Als het een taak van de gemeenten is, moet de stichting bij twaalf verschillende gemeenten voor steun aankloppen.

Mevrouw PANNEKOEK reageert dat maar in drie gemeenten cursussen aangeboden worden.

Mevrouw DE HAAN beaamt dit.

Mevrouw PANNEKOEK weet dat er ook andere organisaties, zoals de bibliotheken en HOVO Nederland zich inspannen voor toegankelijke cursussen voor allerlei doelgroepen. Wat voegt de stichting daaraan toe?

Mevrouw DE HAAN antwoordt dat het gaat om cursussen voor mensen met weinig opleiding. De doelgroep van HOVO is duidelijk een andere. Deze cursussen zijn bedoeld voor alle ouderen, in het bijzonder voor die met weinig opleiding. Daarop zijn de cursussen geënt.

De heer HEMSTEEDE vraagt naar het verschil met het aanbod van de bibliotheken.

Mevrouw DE HAAN is van mening dat het bij de bibliotheken meer gaat om inleidingen en om open inschrijvingen voor één avond. De cursussen van de stichting duren vijf dagen, in juni en juli, met een vaste groep en een vast programma. Mensen kunnen elkaar daar leren kennen.

De heer LOK, van Scouting Drenthe, meldt dat dit het overkoepelend orgaan is van ruim twintig scoutinggroepen met in totaal 2.200 jeugd- en kaderleden. 1.700 jongeren wordt wekelijks een boeiend en afwisselend programma geboden, waarbij maatschappelijk bewustzijn, sociale cohesie, buiten leven en dienstbaarheid centraal staan. Scouting Drenthe draagt zorg voor de deskundigheidsbevordering van alle vrijwillige kaderleden van de lokale scoutinggroepen, organiseert activiteiten voor de jeugdleden, werkt aan de interculturalisatie van scouting in Drenthe, geeft voorlichting over het begeleiden van scouts met een beperking en ondersteunt groepsbesturen in allerlei zaken als wet- en regelgeving, huisvesting, financieel beleid en dergelijke.

Om dit te realiseren kan Scouting Drenthe naast de inzet van een veertigtal vrijwilligers ook gebruik maken van beroepsmatige inzet dankzij een provinciale subsidie van ruim € 20.000,- per jaar. Bij de Provinciale Sociale Agenda 2005-2008 heeft de provincie de scouting ingedeeld bij de niet-preferente instellingen en voorzien van een subsidie tot 2008. In de concept-Sociale Agenda staat dat er in het najaar van 2008 een besluit wordt genomen of de niet-preferente instellingen ook na 2009 een provinciale subsidie krijgen. Intussen blijkt het voorstel te zijn dat de scouting samen met de seniorenzomerschool, als enige niet-preferente instellingen, geen subsidie krijgen. De ondersteuning van scouting is volgens de provincie een gemeentelijke taak.

Als de provinciale subsidie stopt, valt de professionele ondersteuning van de lokale vrijwilligers weg. Het is bovendien al steeds moeilijker om vrijwilligers te vinden die op provinciaal niveau willen en kunnen functioneren. De suggestie van de gedeputeerde, tijdens een gesprek van enige maanden geleden, om bij alle twaalf de Drentse gemeenten aan te kloppen is niet realistisch. Het is voor een vrijwilligersorganisatie als Scouting Drenthe onmogelijk om bij alle gemeenten subsidies aan te vragen en te verantwoorden. De vraag is ook of gemeenten de scouting wel willen subsidiëren. Veel gemeenten subsidiëren het plaatselijk jeugdwerk niet eens.

Het voorstel van de provincie betekent dat de Drentse scoutinggroepen niet meer afdoende worden ondersteund, met alle negatieve gevolgen van dien. En dat in een tijd dat er door het kabinet juist extra aandacht wordt gegeven aan jeugdwerk, bijvoorbeeld door de minister voor Jeugd en Gezin! Het is verbazingwekkend dat instellingen als Stichting Welzijn Doven, Stichting Paardrijden Gehandicapten, Topsport Steunpunt Noord-Nederland en Jongerenraad subsidie krijgen, soms onder aanvullende voorwaarden, en Scouting Drenthe niet. Blijkbaar is sport nog steeds belangrijker dan preventief jeugdwerk. Het voorstel van de provincie staat overigens in schril contrast met het voornemen van de provincie Overijssel om aan de scouting in die provincie in de komende vier jaar € 200.000,- per jaar te geven. Hopelijk zien provinciale staten het belang van preventief jeugdwerk wel in. Uit een vorig jaar gehouden enquête bij de Drentse scoutinggroepen blijkt dat ongeveer 15% van de scoutingleden kinderen zijn die extra aandacht behoeven en krijgen. Veelal zijn deze kinderen doorverwezen naar scouting door huisartsen of MEE. Alleen dit aspect is al voldoende reden om de subsidie voor Scouting Drenthe ook na 2009 te continueren.

De heer VAN DE BOER vraagt wat Scouting Nederland op landelijk niveau aan subsidie ontvangt. Wat wordt daarvan naar Scouting Drenthe doorgesluisd? Wat is overigens het verschil tussen scouting en een sportclub, die immers geen subsidie vraagt?

De heer LOK moet het antwoord schuldig blijven op de eerste vraag. Scouting Drenthe ontvangt geen subsidie van de rijksoverheid.

De heer VAN DE BOER wijst erop dat Scouting Nederland subsidie ontvangt van het ministerie van VWS voor instandhouding van het apparaat.

De heer LOK denkt te weten dat Scouting Nederland al drie jaar geen subsidie meer krijgt. (*Naschrift: Scouting Nederland ontvangt sinds drie jaar geen subsidie meer van VWS (was € 10 miljoen)*). De meerwaarde van scouting is een gestructureerd spelaanbod, waarbij vooropstaat dat kinderen zich ontwikkelen tot goede wereldburgers. Doel is de zwakkeren steeds door de sterkeren mee te laten nemen.

Mevrouw STIJKEL vraagt of het om honderd kinderen gaat.

De heer LOK herhaalt dat het om 1.700 kinderen gaat.

Mevrouw SMITH vraagt of het klopt dat Scouting Drenthe geen steun krijgt van Scouting Nederland. Is er geen beroepsmatige ondersteuning?

De heer LOK antwoordt dat met de contributie van de leden uiteraard beperkte professionele ondersteuning wordt betaald.

Mevrouw SMITH vraagt naar de genoemde 15%.

De heer LOK legt uit dat het om kinderen gaat met allerlei beperkingen.

Mevrouw SMITH vraagt of hieraan financieel bijgedragen wordt door de provinciale jeugdzorg. Is geprobeerd om bij de gemeenten geld los te krijgen? Bekend is dat de gemeente Assen subsidie geeft aan

allerlei clubs voor jeugdleden.

De heer LOK wijst erop dat Scouting Drenthe een koepelorganisatie is. De individuele scoutinggroepen vragen gemeenten om subsidie. In de gemeente Assen wordt in 2008 een bijdrage van € 10,-- gegeven per jeugdlid per jaar. Het is voor Scouting Drenthe ondoenlijk om alle gemeenten af te lopen. De provincie steunt Scouting Drenthe met € 25.000,-- per jaar voor deskundigheidsbevordering, maar niet specifiek gericht op de bedoelde 15%.

De heer HEMSTEEDE heeft gelezen dat in Noordenveld het aantal kinderen bij scouting in de afgelopen jaren meer dan verdubbeld is. Dat betekent meer druk op toch al minder vrijwilligers. Is de subsidie van de provincie uitsluitend bedoeld voor ondersteuning van de vrijwilligers en voor deskundigheidsbevordering?

De heer LOK onderstreept het belang van deskundigheid van de leiding. Als gevolg van de grote doorstroming moeten er continu mensen getraind worden om leiding te geven. Dat vraagt om deskundigheid en geld. Het ledenaantal van Scouting Drenthe groeit per jaar met ongeveer 4%.

De heer FAASSE, van de Stichting Minderjarigen Noord-Nederland, meldt dat SMN de concept-Sociale Agenda niet heeft ontvangen. Wel zijn er gesprekken geweest met de provincie en met Zorgbelang Drenthe. Provinciale Staten moet beëindiging van de subsidie aan SMN na 2009 heroverwegen of opschorten, zodat tijdig in de dreigende financiële leemte kan worden voorzien.

Waarom is de SMN geschrokken van het intrekken van de subsidie? Er is een spanningsveld tussen de ambities van het provinciale beleid over jeugdzorg en het stopzetten van subsidie. In een ambtelijk gesprek op het provinciehuis op 20 oktober 2008 is bevestigd dat het SMN-activiteitenplan in ruime mate aan de eis van de provincie voldoet. In het programma van eisen is sprake van versterking van de positie van 50 minderjarige cliënten bij Jeugdzorg Drenthe in het kader van een omgangsregeling. Er wordt onterecht van uitgegaan dat zaken van familierecht niet onder verantwoordelijkheid van de provincie vallen. In de praktijk vervagen de grenzen tussen familierecht en jeugdbeschermingsrecht echter op een zorgelijke manier. De kans wordt daardoor groter dat kinderen door conflicterende omgangsregelingen te maken krijgen met jeugdzorg en jeugdbescherming. Dat moet natuurlijk voorkomen worden.

Het onheilspellende voornemen van de provincie maakt van de opdracht van de provincie een afscheidsdaad. De SMN kent geen 40-urige werkweek. Afgezien van het feit dat medewerkers af en toe ook eens moeten slapen, is de SMN 20 uur per dag bereikbaar voor zijn cliënten. Zelfs in de avonden en in de weekeinden begeleidt de SMN en stuurt de SMN lopende omgangsregelingen. Dat gebeurt in de vorm van een continue bemiddeling tussen gescheiden ouders. Het preventieve doel ervan is voorkomen dat kinderen gedrags- en/of loyaliteitsproblemen gaan vertonen en in de jeugdzorg terecht komen. Dat vergt buitengewoon veel inspanning.

In 2007 was de SMN op een totaal van 348 cliëntzaken bij 84 Drentse zaken op de een of andere manier betrokken. Het ging ook om het alsnog opstarten en begeleiden van conflicterende omgangsregelingen. Daarbij gebruikt het SNN een zelf ontwikkeld concept- Begeleidingsplan Omgangsregeling. Bij het voorkomen van gedragsproblematiek bij Drentse kinderen en jongeren is wel degelijk sprake van een provinciale beleidsverantwoordelijkheid.

De SMN krijgt al jaren achtereen subsidie van de provincie voor ondersteuning van Drentse cliënten. Vanaf 2007 ontvangt het € 2.000,-- extra subsidie. Met dat extra geld werd het eindelijk mogelijk om de collectieve belangenbehartiging in Drenthe, de samenwerking met Zorgbelang Drenthe, meer impulsen te geven. De bedoeling is dat een samenwerkingsverband wordt gesloten tussen de cliëntenvertrouwenspersoon van Zorgbelang Drenthe en de SMN voor wederzijdse ondersteuning. Dat betekent een landelijke primeur voor de provincie Drenthe.

Er is sprake van een jaaroverstijgende opdracht van de provincie. De SMN moet bijdragen aan een Drents (digitaal) platform cliëntenbeleid jeugdzorg door het aanleveren en bespreken van geregistreerde signalen van minderjarige cliënten in de jeugdzorg. Van belang daarbij is het gebruik van een cliëntvertrouwenspersoon. Daar is de SMN juist hard mee bezig. Het doel is om de cliëntondersteuning van de

SMN doelmatig af te stemmen op de klachtondersteuning van Zorgbelang Drenthe. Dit blijkt een heet hangijzer in de provincie. Die afstemming is in het belang van de cliënten. Wie gebruik heeft gemaakt van cliëntondersteuning van de SMN hoeft immers niet doorverwezen te worden naar een cliëntvertrouwenspersoon. Vandaar de gecombineerde functie cliënt-/klachtondersteuning.

Mevrouw SMITH vraagt of de provincies Friesland en Groningen nog steeds financieel bijdragen. Om welke orde van grootte gaat het? Welk bedrag ontvangt de SMN nu van de provincie Drenthe?

De heer FAASSE merkt op dat de SMN van de provincies Friesland en Groningen ieder € 4.000,- per jaar krijgt. Het bedrag van de provincie Drenthe was € 3.965,-, wat met tweeduizend euro is opgetrokken vanwege het wegvallen van Tyro.

De heer HEMSTEEDE vraagt hoe mensen bij SMN terechtkomen.

De heer FAASSE antwoordt dat het soms via Zorgbelang Drenthe, soms via advocaten, een kinderrechtter of iemand van de Raad voor de kindbescherming gaat. Het opzetten van een website durft de SMN niet aan, los van de kosten. Dan zou de capaciteit veel te klein blijken te zijn. Er wordt dan ook geen reclame gemaakt. De SMN heeft het druk genoeg.

Mevrouw TURENHOUT, van Enova, vraagt in lijn met de eerste reactie van Enova aandacht voor de positie van kwetsbare groepen. Die is ook in de concept-Sociale Agenda zorgelijk, ondanks waardering voor het werk dat al is verzet. Er is serieus geluisterd naar veld en instellingen, zodat dit concept een verbeterde versie is.

Aandachtspunten zijn er nog wel: de basisinfrastructuur, het verdampen van vraagstukken in het licht van de schaalgrootte van Drentse gemeenten en het opdrachtgeverschap van de gemeenten.

De basisinfrastructuur lijkt sterk gekoppeld te worden aan de thema's van de concept-Sociale Agenda en de sociale allianties in wording. Betekent dit voldoende borging van kennis en expertise over de volle breedte?

Wat is het verdampen van vraagstukken? Een aantal kwetsbare groepen binnen gemeenten, zoals allochtone vrouwen, krijgen maar beperkte aandacht in het proces. Dat heeft te maken met de schaalgrootte en de aandacht die beleidsmakers moeten verdelen over meerdere processen. De verdienste van de provincie Drenthe, het bundelen van krachten met als gevolg specifieke aandacht hiervoor, dreigt verloren te gaan.

Van het opdrachtgeverschap van gemeenten en transparantie van aanbestedingen wordt veel verwacht. Dit nadrukkelijke aandachtspunt moet in de komende periode goed ingezet worden en daarna uitkristalliseren in de praktijk.

De heer GEERTSEMA, van de Gezamenlijke Belangenvereniging Overleggroep Tynaarlo (het GBOT), spreekt namens Bunne, Bunnerveen, Winde, Donderen, Zeijen, Yde, De Punt, Tynaarlo, Zeegse, Oudemolen, Taarlo, Zuidlaarderveen, Midlaren en De Groeve, met in totaal ongeveer zesduizend inwoners.

Het is goed dat de provincie de organisaties een spiegel voorhoudt. Het gaat immers om gemeenschapsgeld. Toch moet de provincie de BOKD budgettair ondersteunen in plaats van korten. Het geld is immers hard nodig. In de reactie eerder dit jaar heeft het GBOT al aangegeven in de gemeente Tynaarlo voor stevige veranderingen staan. Dat heeft ook gevolgen voor de BOKD. Het plattelandsbeleid wordt in de gemeente Tynaarlo aangepast. Deze aanpassing betekent een grotere, zelfs een cruciale, rol voor de dorpen. De dorpsbelangenorganisaties bestaan uit vrijwilligers, die door dit gewijzigd gemeentelijk beleid te maken krijgen met zwaardere bestuurlijke taken. Daar hebben zij specialistische hulp bij nodig.

Het gaat niet zo zeer om projecten maar meer om de dagelijkse zaken die zich ad hoc voordoen. Sommige kunnen projectmatig worden benaderd, maar vaak willen de dorpen graag snel advies over een veelheid van onderwerpen. Door onder andere de steun van de BOKD is het GBOT in staat om ge-

meentelijke plannen gedegen te analyseren en zorgvuldig van commentaar te voorzien. Dit is nu al van groot belang en wordt alleen maar belangrijker omdat de gemeente Tynaarlo meer verantwoordelijkheid bij de dorpen gaat leggen.

De BOKD, specialist op plattelandsterrein, is hulp en toeverlaat van het GBOT. Het wordt gebruikt en soms misbruikt voor allerlei lokale problemen. Ook gemeentelijke instanties gebruiken de BOKD voor advies van hoe zij met de lastige dorpen moeten omgaan. Hopelijk besluiten de staten om de BOKD, slechts een kleine organisatie, op volle sterkte te laten. Het kan dan zijn complete en onmisbare service aan de dorpen blijven geven.

Mevrouw SMITH vraagt hoe het GBOT wordt gefinancierd.

De heer GEERTSEMA antwoordt dat men koffiegeld oftewel presentiegeld krijgt van de gemeente.

Mevrouw SMITH vraagt of de gemeente Tynaarlo het GBOT financiert.

De heer GEERTSEMA legt uit dat het GBOT zes keer per jaar vergadert. Dat betekent dat deze vrijwilligersgroep niet meer krijgt dan het bedoelde koffiegeld en geld voor de huur van een zaal.

Mevrouw SMITH begrijpt dat de BOKD subsidie ontvangt van de provincie en dat de gemeentelijke dorpsoverleggen subsidie krijgen van de gemeenten.

De heer GEERTSEMA merkt op dat dit niet het geval is. Het GBOT is een gemeenschappelijk overleg, een belangengroep, van de kleine dorpen. De gemeente heeft daarover een convenant met het GBOT afgesloten. Tynaarlo betaalt alleen de huur van de zaal en de koffiekosten. De BOKD staat hier los van.

Mevrouw PANNEKOEK stelt vast dat het GBOT afhankelijk is van hulp van de BOKD. Is geprobeerd om de gemeente Tynaarlo te vragen de kosten daarvan op te hoesten?

De heer GEERTSEMA was nog niet op dat idee gekomen. De praktijk in de gemeente is vaak: voor de bewoners, door de bewoners en zonder de bewoners. De BOKD is dan ook hard nodig.

De heer SMEENGE, van de Vereniging Dorpsbelangen Balloo, zegt veel te maken te hebben met de BOKD. Er wordt veel gebruik gemaakt van de daar aanwezige kennis en knowhow. De BOKD wordt door de provincie echter geknepen door invoering van een meer projectmatige werkwijze. De vereniging heeft dan minder aan de BOKD.

Met de projecten Dorp in het Groen, Mag het licht uit en Mooi zo, veilig zo, is al veel voor elkaar gekregen samen met de BOKD. Dat moet gewoon doorgaan. De BOKD is een intermediair tussen de bewoners van het dorp en overheden zoals provincie en gemeente. De lijnen blijven zo kort bij de verschillende zaken die spelen, zoals de toenemende verkeersintensiteit. De overheid moet de BOKD blijven steunen en zo de inzet van de vrijwilligers honoreren die in touw blijven voor de verschillende dorpen. De BOKD is voor de vereniging van levensbelang.

(De vergadering wordt voor 15 minuten geschorst.)

3. Inspraakreacties op concept-Culturele & Museale Agenda 2009-2012

Spreekrecht

De heer DOORNBOS, van Huus van de Taol: "Grootkaans vraag ie joe of wat het Huus van de Taol hier vandage te zuken hef. Het har ja vanzölf wel minder wezen kunt met de streektaol in het neie cultuurbeleid. Mangs kuj in krapan tien zinnegies in een beleidsnota al veul zeggen. Dat kan zowel positief as negatief wezen. Het leste hew eenjaor of wat leden metmaakt. Het positieve is dizze keer gebeurd met

de streektaol: extra impulsen, neie projecten, verkenning van de erkenning (het liekt bijkans poëzie ja dat langzaam zegt) van het Nedersaksisch, structurele ondersteuning. Het har minder kund.

We griipt dizze gelegenheid dan ok an om te zeggen dat we erkentelijk bent veur de erkenning die uut het provinciaol beleid sprek. Ie hebt investeed in de streektaol deur het Huus van de Taol meugelijk te maken. Het stiet der en het zöt der schier uut. De saomenwarking binnen het Huus kreg vörm, de eerste risseltaoten wordt zichtbaor. Der is een beste koppel vrijwilligers bijkommen, het blad Oeze Volk/Maandewark hef een nei gezicht kregen en an de inhold daarvan wordt warkt, der bent neie plannen ontwikkeld en nog veul meer bedacht, de saomenwarking met de Stenden Hogeschoel veur de opleiding van groepsleerkrachten hef een grote sprong veuruut maakt, met RTV Drenthe löp de saomenwarking goed en we bent in de maande met de Muziek Maatschappij gangs met neie plannen veur muziek en streektaol. De sponsoring van wieduut de mieste gemeenten hef oons in staot steld een redacteur an te stellen in deeltied.

Ie heurt: de vaort zit der goed in. En we bent content met de steun van Gedippeteerde Staoten en Provinciaole Staoten, wel as zuks meugelijk mak.

Vanzölfbent der ok nog dingen te wènsen, maor de heufdlien is der ien van een positieve anpak. Maor waar het nou op ankomp, ok veur de provincie, is het om moment an te griepen om wieder te gaon. Nooit eerder is der zoveul schreven, zungen, toniel speuld, cursus geven, karkdiensten holden in de streektaol as tegenwoordig. Staodigan meer lu kriegt in de gaten daw een onvervangbaor cultuurgoed hebt waoras we zunig op wezen moet.

Veur oons bent der twee dingen in de nota "Cultuur as magneet" wel as wat oons angaot der wel bij in kunt.

Om te begunnen: de plannen van de Hogeschoel in Emmen met het Drèents verdient niet allenig lof, maor ok structurele aandacht. Het is onze vaste overtuging dat het meer worden kan en mut as een project. Vanzölfhef de Hogeschoei daor een beste taok in, maor een drukkertie in de rugge van de provincie zol grootkaans een veulvoldig effect hebben kunnen. As Drenthe kunt we veurop lopen in het anmoedigen van de kennis van de streektaol onder neie onderwiesers. En daormet, en da's nog veul belangrieker, taolachterstaand in relaotie tot meertaoligheid anpakken. Daornaost mist we de aandacht veur de streektaol bij de opmerkings over RTV Drenthe. Nou kan het wezen daj dat al van plan waren, maor het stiet der niet. De regionale omroep hef een slim belangrieke rol bij het anpeerdjen van de streektaol. Der gebeurt wel al een bulte en we warkt in het algemien goed samen op, maor der kan volgens oons meer uuthaold worden. En daor helpt een drukkert in de rugge van kaant van de provincie gloepends veul bij. En dat drukken kan met aandacht, waordering en geld, of een combinaosie dervan. Maor het belangriekste is de benuumde aandacht deur het provinciaal bestuur.

En dat bengt mij op mi en leste opmerking: Ok as provincie kuj der wat an doen! Zörg veur aandacht - deur het geven van cursussen bijveurbeeld- veur de streektaol bij joen metwarkers, gebruik het as volksvertegenwoordiger in vergaoderings en op openbaore bijienkomsten. Laot heuren daj wies bent met oonze taol. Want as der ien ding belangriek is veur wat nou Drenthe is, is dat die unieke taol. Veurzitter, vrouw- en manlu, aj dit in de oren knupt en der wat met doet kan ik over een paor jaor ien van de mooiste Drèentse zinnen tegen joe spreken. De zin komp uut Erica, het dörp waar ok mi en wortels liggen en is van Daniel Lohues. Dan kan ik dommiet tegen joe zeggen: Ik zol haost zeggen, ja het mag wel zo!"

De heer KUIPER vraagt wat het duwtje in de rug moet voorstellen.

De heer DOORNBOS leest in de nota dat educatieve activiteiten onder de variabele zaken vallen. De Stenden Hogeschool moet dus verleid worden tot het goed en meerjarig aanpakken van dit project.

De heer KUIPER neemt aan dat het Huus van de Taol daaraan meewerkt.

De heer DOORNBOS beaamt dat.

De heer HEMSTEEDE vraagt of het Huus van de Taol tegen bepaalde problemen aanloopt. Of heeft het slechts nog enkele wensen?

De heer DOORNBOS antwoordt dat het goed gaat met het Huus van de Taol. De andere opmerkingen zijn bedoeld om de aandacht erop te vestigen dat er aan de streektaal wordt gewerkt.

(De vergadering wordt voor 15 minuten geschorst.)

Mevrouw VAN DEN HOEK, van Theater de Citadel, vraagt aandacht voor vijf punten: de missie van Theater De Citadel. Waar heeft de provinciale bijdrage de afgelopen jaren toe geleid? De ambities en positie in de basisinfrastructuur van het theater. De relaties met de Peer Group en DJT de Reus. De raakvlakken tussen de ambities van het theater en de provincie.

Theater De Citadel laat schoolkinderen in Noord-Nederland in aanraking komen met diverse genres en stijlen van het theater. Als een van de weinige kiest het theater ervoor om te spelen in de scholen. Dat gebeurt al meer dan 15 jaar. Zo komen alle kinderen uit alle lagen van de samenleving in aanraking met theater.

Theater De Citadel speelde de afgelopen jaren 120 voorstellingen per jaar. Met de provincie is afgesproken om gemiddeld 25 voorstellingen per jaar in Drenthe te spelen. In 2005 waren het 29 voorstellingen in Drenthe, in 2006 38, in 2007 29 en in 2008 62. In kwantitatieve zin heeft de afspraak de provincie meer dan het volle pond opgeleverd, maar ook in kwalitatieve zin. Neem maandag 22 september 2008, de dag waarop de productie Blauwbaard werd gespeeld op een lagere school in Assen. Zelfs jongens van 10 jaar die rumoerig binnenkomen, kijken tijdens de voorstelling met open mond.

De komende jaren versterkt de Citadel zijn positie. Er wordt gewerkt aan artistieke continuïteit, talentontwikkeling, internationalisering, educatie en versterking van de positie in het Noorden. De publieksparticipatie stijgt met 30%. Het Rijk heeft de prestaties en ambities bovendien beloond met opname in de basisinfrastructuur.

Met Station Noord, een samenwerkingsverband van het NNT, Grand Theatre, de Peer Group en Theater De Citadel zijn in de afgelopen jaren talentvolle jonge makers uit heel Nederland in Groningen en Drenthe aan het werk gezet. Vorig jaar is een intensieve samenwerking gestart met onder andere Tryater en DJT de Reus. Er is een festival georganiseerd voor alle onderwijzers in Noord-Nederland. Resultaat is een gezamenlijk aanbod in het komend seizoen.

Vanuit het bewustzijn dat samenwerking het credo is om de maatschappelijke positie te versterken, heeft Theater De Citadel een maand geleden het initiatief genomen om alle jeugdtheatergezelschappen in het Noorden uit te nodigen: DJT de Reus, Tryater, de Peer Group, NNT, De Steeg, Jonge Harten, de Noorderlingen. Conclusie was dat de 400.000 kinderen en jongeren in Noord-Nederland ondanks alle gezelschappen bij lange na niet worden bereikt. Er wordt niet concurrerend, maar aanvullend gewerkt. In de komende jaren moeten de gezelschappen meer kinderen bereiken.

De provincie stelt zich in de nota verantwoordelijk voor een goede basisinfrastructuur voor professionele kunsten voor gezelschappen van provinciaal en zelfs noordelijk belang. Dat is echter ook provinciaal belang. Jong geleerd is oud gedaan. Het theater werkt aan cultuurparticipatie in Drenthe, één van de hoofddoelen van provinciaal beleid.

De Citadel overleeft niet met opname in de basisinfrastructuur van het rijk alleen. De provincie moet kiezen voor investering in jeugdtheater. Gemiddeld dragen provincies met twee ton bij aan jeugdtheatergezelschappen. Er valt nog zoveel winst te behalen. Het theater wil graag een voortrekkersrol op het gebied van participatie en samenwerking vervullen. Hulp van de provincie is daarbij nodig.

Voor het voorjaar van 2009 zijn al meer dan 20 voorstellingen verkocht van "Assepoes", in regie van Frederieke Vermeulen. Iedereen is van harte welkom om te komen kijken waar de participatie met de kunsten begint.

De heer HEMSTEEDE vraagt naar de samenwerking met de andere theatergroepen.

Mevrouw VAN DEN HOEK legt uit dat het niet gaat om het gemeenschappelijk aanvragen van subsi-

dies. Er worden in het land bijvoorbeeld allerlei congressen georganiseerd over cultuurprofijs en dergelijke. De samenwerking gaat over bijvoorbeeld talentontwikkeling en aanbod voor het basisonderwijs. Wellicht komt er ook roulatie van medewerkers.

De heer HEMSTEEDE zegt nog nader contact met de Citadel op te zullen nemen.

De heer VAN DE BOER vraagt in het kader van de nota Cultuur als magneet wat de gevolgen zullen zijn.

Mevrouw VAN DEN HOEK antwoordt dat dan verder gekeken zal worden dan het jeugdtheater. Ook de vraag is aan de orde of de rol van K&C hetzelfde blijft en of meer vraaggericht gewerkt wordt. Daarop zal de Citadel moeten inspelen.

De heer VAN DE BOER vraagt naar bedragen.

Mevrouw VAN DEN HOEK merkt op dat in de nota nog geen bedragen worden genoemd. De provinciale bijdrage is € 88.000,- per jaar.

De heer KUIPERS vraagt naar verschillen in benadering tussen de provincies Drenthe, Groningen en Friesland.

Mevrouw VAN DEN HOEK antwoordt dat de provincie evenveel bijdraagt als Groningen. Voor de komende periode is aan alledrie de provincies een gelijke bijdrage gevraagd, ongeveer € 90.000,-. De provincie Groningen draagt nog iets meer bij. De bijdrage van de provincie Friesland is op een gelijk niveau gebleven.

Mevrouw DE WIT-STEENDIJK, namens de COV Assen, het Toonkunstkoor Hoogeveen en het Toonkunstkoor Emmen, zegt dat de koren meer dan voorheen Drenthebreed willen denken en zingen en minder lokaal willen optreden. De nota spreekt over spreiding, toegankelijkheid en kwaliteit van amateurkunsten in Drenthe. De gezamenlijke missie van de drie koren sluit daar naadloos op aan: een op alle manieren goed bereikbaar, ook qua prijs, en cultureel hoog aanbod van koormuziek. De eerste stappen om die ambitie waar te maken liggen op het vlak van samenwerking. Ook wordt gebruik gemaakt van elkaars kennis en kunde. Ook wordt het repertoire op elkaar afgestemd, zodat het Drents publiek kan kiezen uit zes concerten per jaar met een verschillend repertoire. Het repertoire wordt ook schoorvoetend vernieuwd. Ook wordt gewerkt aan scholing en kwaliteit. Ondersteuning vindt plaats bij public relations en afstemming van data van concerten met het oog op meerwaarde voor het Drentse publiek.

Dit traject kan alleen ingezet worden met financiële steun van de provincie en de gemeenten waar de koren gevestigd zijn. De optredens en het publiek hebben een bovenlokaal karakter. Daarom wordt ook een bijdrage van de provincie gevraagd. De huidige financiële reuring heeft als gevolg dat particuliere sponsors zich terugtrekken. Ook daarom wordt steun van de provincie verlangd, zelfs nog wat meer dan in het verleden is verkregen.

De heer VAN DER TUUK vraagt of de sponsors zich versneld terugtrekken.

Mevrouw DE WIT-STEENDIJK beaamt dat dit zeker het geval is voor Toonkunstkoor Emmen. Op 27 sponsors, goed voor een bedrag van € 3.500,- per jaar, hebben de drie grootste zich teruggetrokken. Minder geld betekent minder aandacht voor vernieuwing. Dat kan overigens inhouden dat het vaste publiek afhaakt.

Mevrouw GELUK, van de stichting Kunst in Kolderveen (KIK), merkt op dat dit de enige artist in residentie-plek is in Drenthe. Dit is een relatief klein initiatief dat zich intensief bezighoudt met beeldende kunst

en publiek, met een veel geprezen geschiedenis, een beloftevolle programmering en veel nieuwe initiatieven en samenwerkingsverbanden in de toekomst.

KiK heeft prominente leden in het bestuur met een artistieke of bestuurlijke achtergrond. Die gebruiken hun netwerk om KiK nieuw leven in te blazen en tot een dynamische plek te ontwikkelen voor de provincie Drenthe. Vanaf juli 2008 is hard gewerkt aan reorganisatie, professionalisering en programmering van KiK. Een paar statenleden heeft daar letterlijk al van mogen proeven in het project Tafelschikking van Loes ten Anscher. Ook de twee daaropvolgende projecten haalden de media: de Meppeler Courant, het Dagblad van het Noorden, Radio en TV Drenthe en een "loopje" op TV Meppel met het project 3 x 3. Aan publieksbereik dus geen gebrek.

KiK is een plek waar Drenthe trots op kan zijn en waar beeldende kunst en erfgoed samenkomen in presentaties van nationale en internationale kwaliteit. De plek is uniek voor de provincie Drenthe en moet alleen al daarom behouden blijven. KiK is frisse nieuwe wegen ingeslagen: de artist in residences zijn flexibeler, breder en meer publieksgericht van invulling. Naast een bredere invulling van het programma: niet alleen beeldende kunst, maar ook (vrije) vormgeving, architectuur, fotografie, locatietheater en multimedia, vormt ook internationalisering een speerpunt. Tevens zijn er in de nieuwe programmering verbindingen gelegd met het bedrijfsleven, culturele economie en cultuurparticipatie.

KiK heeft daarvoor samenwerkingsverbanden gezocht en geconsolideerd met de Peer Group en Peer Young voor locatietheater waarin kunst de hoofdrol speelt, het CBK Drenthe met de Drentse kunstenaar in de hoofdrol, Kunst en Cultuur Drenthe met educatie in de hoofdrol, de Rotary Meppel met cultuur en economie in de hoofdrol en een samenwerking met Scala Meppel in de vorm van een stille fanfare door De Bazuin. Dit project krijgt in 2009 een vervolg in een kunstenaarsuitwisseling van zes weken met tien Berlijnse kunstenaars bij KiK. Drenthe huisvest dan een Berlijns/Nederlandse broedplaats. KiK onderzoekt of er een symposium of workshop aan te koppelen is met landschap en economie als uitgangspunt. Dit gebeurt in samenwerking met Nord Connect, SNN en mogelijk SKOR als landelijke organisatie. In 2009 huisvest KiK residences die in concrete uitwerkingen aansluiten bij de speerpunten van de provincie. Zoals een kunstenaar die een cultuurparticipatieproject draait met vluchtelingenwerk in Nijeveen. De artistieke ontwikkeling van de kunstenaar gaat hier samen met de getekende verhalen van vluchtelingen voor kinderen. Of een kunstenaar, die zich bezighoudt met de biotoop van het landschap en daarvoor publiek en scholen gaat uitnodigen. Hier is de artistieke ontwikkeling gekoppeld aan educatie en mogelijk talentontwikkeling. De deur zal open staan. Er komt in 2009 ook een Japanse kunstenaar, die voor zijn installatie een samenwerking zoekt met kunstenaars uit de provincie. Hier zullen Oosterse en Westerse cultuur elkaar ontmoeten en vermengen.

KiK is inmiddels ook opgenomen in Trans Artists, een landelijke BK-organisatie voor een groot project in 2012 met het Nederlands Architectuur instituut te Rotterdam. KiK heeft internationalisering en samenwerking met instellingen en kunstenaars dus hoog in het vaandel staan.

KiK heeft plannen ingediend voor de cultuurperiode 2009-2012 bij de provincie Drenthe en de Gemeente Meppel, maar komt financieel in de gevarezone als zij niet structureel in de subsidie wordt opgenomen en de hoogte van het bedrag niet toereikend is. KiK heeft € 120.000,- aangevraagd bij provincie Drenthe en € 40.000,- bij de gemeente Meppel.

De provinciale staten moet de begroting nog eens kritisch te bekijken als het om het voortbestaan van KiK gaat. Met de investering in 2008 voor de nieuwbouw heeft de provincie aangegeven vertrouwen te hebben in de activiteiten van KiK. Laat dit vertrouwen spreken en laat deze unieke Drentse plek geen lege doos worden na de bouw van de nieuwe artist in residence.

De heer HEMSTEEDE vraagt of de organisatie sterk genoeg is om haar sterke goede, maar ambitieuze plannen te dragen.

Mevrouw GELUK vindt dat al heel veel bereikt is sinds juli 2008. De radio- en tv-aandacht wijzen daarop. Ook zijn al ontwikkelingen voor 2009 en 2010 in gang gezet.

De heer HEMSTEEDE vindt mediabereik iets anders dan publieksbereik. Is de organisatie sterk genoeg met een zakelijk leider en een artistiek leider?

Mevrouw GELUK herhaalt dat met deze bezetting al veel is bereikt. Er wordt gewerkt aan een vrijwilligersteam van enig niveau. Er is echter ook sprake van landelijke ondersteuning.

Mevrouw PANNEKOEK vraagt of Kik nog steeds een plaats heeft in het Noordelijk convenant met het Rijk.

Mevrouw GELUK moet het antwoord schuldig blijven.

Mevrouw PANNEKOEK kan zich niet voorstellen dat KIK alleen van Meppel en de provincie steun krijgt.

De heer MUNNIKSMA weet dat in het convenant geen afspraak is gemaakt over KIK. Een complicerende factor is dat KIK deels uit BKV-middelen (beeldende kunst en vormgeving) wordt betaald, die nu naar de gemeenten zijn gedecentraliseerd. De provincie is daarover in overleg met de gemeenten.

De heer KUIPERS vraagt of de gemeente Meppel al duidelijkheid biedt over het daar aangevraagde bedrag.

Mevrouw GELUK antwoordt dat de begrotingswijziging duidelijk wordt op de gemeenteraadsvergadering van 4 december.

De heer OFFEREINS, van Centrum Beeldende Kunst Drenthe, wijst erop dat in De kunst van het combineren de ruimte is geboden om zich te ontwikkelen tot de spil van het beeldende kunst- en vormgevingsbeleid in Drenthe. Over de resultaten zijn de provincie, de gemeenten en de kunstenaars tevreden. Op initiatief van de provincie is CBK Drenthe gekoppeld aan het nog te bouwen Cultureel Kwartier in Assen. Hierin worden alle provinciale functies van het CBK ondergebracht. Ook komt er een tentoonstellingsruimte en een beeldentuin.

CBK was het pleegkind van Museum Drenthe, die het had overgenomen van K&C Drenthe. Anno 2008 is het mede dankzij de verzelfstandiging en de financiële impulsen van de provincie weer van betekenis geworden. Het is hét expertise- en kenniscentrum voor beeldende kunst en vorming in de provincie. Alles moet echter anders. Geen infrastructurele subsidies, maar projectsubsidies. De overgangsbepaling is afhankelijk van de nog uit te werken positie van de provincie en de gemeenten. De titel preferente instelling verdwijnt. De opbouw van kern en structuur wankelt daardoor. De primaire verantwoordelijkheid voor BKV-beleid ligt vanaf 2009 bij de gemeenten Assen en Emmen. Wat gebeurt er met de overige gemeenten en het CBK? Die moeten vertrouwen hebben in de provincie, die het initiatief neemt voor een verantwoorde overgang. Studio 13 krijgt daarbij een belangrijke rol. De in 2008 te maken allianties worden in grote mate bepalend voor de toekomst van het CBK.

De reden voor de verandering ligt blijkbaar alleen in ander beleid van de rijksoverheid. Het is voor de provincie een tegenvaller dat het BKV-geld naar de twee grootste gemeenten van Drenthe gaat. Dat ontnemt het echter niet van de verantwoordelijkheid voor het met succes ingezette beleid voor kunstuitleen en project- en opdrachtcoördinatie. Twee deskundige adviseurs, samen nog geen volledige formatieplaats, voorzien gemeenten, kunstenaarsinitiatieven, collectieven, verenigingen en culturele partners van advies. Er zijn projecten georganiseerd en begeleid en er is met zichtbaar resultaat een bijdrage geleverd aan de publieke ruimte. Deze taken zijn alleen goed uit te voeren op provinciale schaal en onder provinciale verantwoordelijkheid.

Het CBK wil een blijvende bijdrage leveren aan de kwaliteit van het provinciale en professionele kunst- en cultuurklimaat. Het ingezette beleid moet voortgezet worden. De in Drenthe woonachtige en werkzame kunstenaar is een belangrijke speler in dit klimaat. Die kunstenaars en de gemeenten weten van de rol en de betekenis van het CBK hierbij.

Als het overleg tussen provincie en beide steden constructief is, kan 1 plus 1 misschien 3 zijn. Laat de cultuurversterkende poten van de magneet hun werk doen. Verhef de kunst van het combineren tot kunst!

De heer HEMSTEEDE vraagt of het CBK al gesprekken voert met de andere gemeenten in het licht van de nieuwe structuur.

De heer OFFEREINS antwoordt dat het gaat om oriënterende en informerende gesprekken met de gemeenten. Waarschijnlijk zal de gemeente Assen zijn verantwoordelijkheid wel nemen. De overige gemeenten willen graag dat het CBK zijn taken kan blijven vervullen. Als de provincie hiervoor middelen beschikbaar stelt, zal dit een positieve uitwerking hebben op die gesprekken.

De heer HEMSTEEDE vraagt of bijdragen van gemeenten aan het CBK ook onderwerp van gesprek zijn.

De heer OFFEREINS denkt dat hierover zeker gesproken moet worden.

De heer VINK, van Theater te Water, legt uit dat het gaat om een apart gezelschap, wat voor overheden soms lastig is. Na verandering van de binnenscheepvaartwet bijvoorbeeld werd het varen van het theater als beroepsvaart gezien. Volgens de rijkspolitie te water betekende dit het halen van een groot vaarbewijs. Het ministerie van Verkeer en Waterstaat vond dit onzin, omdat de stichting haar doelstelling niet tijdens het varen uitoefent. De hoofddoelstelling is immers niet het vervoeren van een theater. Toen de rijkspolitie het hiermee niet eens was, is toch maar een groot vaarbewijs gehaald.

Op aandringen van de Noordelijke overheden is ooit in Den Haag subsidie aangevraagd. Theater te Water is toen afgewezen voor een subsidie voor professionele kunst omdat het gaat om amateurkunst. Een jaar later werd een subsidie voor amateurkunst afgewezen omdat het zou gaan om professionele kunst. Weer later werd een subsidie voor professionele kunst verworpen omdat het werk van het theater niet vernieuwend zou zijn.

Ondanks deze ervaringen schrikt het theater toch van de tussenstap van de concept-Culturele & Museale Agenda. Het komt daar niet in voor omdat het geen door het rijk gesubsidieerde instelling van bovenprovinciaal belang is. Of valt het wellicht onder amateurkunst of podiumkunst? Volgens de nota gaat het dan om cultuur met als polen culturele infrastructuur en culturele participatie. Het theater past daarin, zodat de nota zou moeten leiden tot een resultaat waarin Theater te Water een plek krijgt. Dat is echter nog niet het geval. De Provinciale Staten moeten ervoor zorgdragen dat het theater vermeld wordt in de uiteindelijke Culturele Agenda.

Wat doet het theater tot dat moment en voor welk bedrag? Voor 2009 is er sprake van, de huidige subsidie met een jaar voort te zetten. De nieuwe beleidsperiode van Theater te Water gaat echter per 1 januari 2009 in, met voornemens en financiële consequenties die niet gedekt worden door deze overgangsregeling. Door het wegvallen van een gesubsidieerde arbeidsplaats moest de begroting opgehoogd worden. Die begroting wordt overigens voor de helft door eigen inkomsten gedekt. De arbeidsplaats is belangrijk voor continuïteit op de werkvloer en in de techniek. In een veranderende maatschappij is immers het steeds lastiger voor mensen om zich langdurig als vrijwilliger aan een organisatie te binden.

De ophoging van de begroting wordt verspreid over de drie subsidiënten. De provincie Groningen heeft het bedrag al toegezegd. De gemeente Groningen beslist hierover op 28 november aanstaande. Provinciale staten van Drenthe wordt met klem verzocht in het overbruggingsjaar niet uit te gaan van het voor 2008 toegekende bedrag, gebaseerd op de aanvraag voor het jaar 2005. De basis moet zijn wat voor 2009 aangevraagd is door Theater te Water. De provincie werkt al jaren samen met het theater op het vlak van participatie en verfijning van de culturele infrastructuur. Die samenwerking moet niet worden beschaamd.

De heer GREVEN, van de Stichting Behoud Kerkelijke Gebouwen Groningen-Drenthe, constateert dat de stichting niet genoemd wordt bij de organisaties waaraan infrastructurele subsidies worden verstrekt. De SBKGD (Stichting Behoud Kerkelijke Gebouwen in Groningen-Drenthe) is opgericht in 1984, gevestigd in Veendam, en heeft tot doel eigenaren/beheerders van monumentale en overige kerkgebouwen in

de provincies Groningen en Drenthe bij te staan bij restauratie, herstel en onderhoud van de gebouwen en de tot die gebouwen behorende orgels, meubilair enz.

In goed overleg met de RACM (Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten), restauratiearchitecten en orgeladviseurs worden plannen opgesteld voor onderhoud en restauratie. Er worden aannemers ingeschakeld. Bij de uitvoering worden beschikbare budgetten en de kwaliteit van het werk bewaakt. De stichting regelt bovendien de subsidieaanvragen en aanvragen voor bijdragen van overheid en andere instellingen. In de provincie Drenthe maken ongeveer 45 eigenaren van kerken gebruik van de ondersteuning. De stichting staat de colleges van kerkrentmeesters met raad en daad bij. Enkele voorbeelden zijn: de Jozefkerk in Assen, prachtig gerestaureerd en ook meer geschikt gemaakt voor culturele bijeenkomsten, de protestantse kerk in Nieuw-Buinen waar bij de restauratie eveneens van multifunctioneel gebruik is uitgegaan, de kerken in Elim, Hoogersmilde, Aalden, Nieuw-Amsterdam en de oude middeleeuwse kerk in Rolde. Zo zijn vele kerken in de provincie beeldbepalend. De stichting stimuleert eigenaren hun monumenten breed in te zetten in de lokale gemeenschap en ook daarbuiten, bijvoorbeeld door het houden van concerten, bijzondere bijeenkomsten, tentoonstellingen en exposities. Voor in de loop der tijden gerestaureerde kerken worden onderhoudsplannen (Besluit rijks-subsidiëring instandhouding monumenten, BRIM) gemaakt, zodat ook in de toekomst een goede staat is gewaarborgd.

De SBKGD ontvangt geen subsidie tot dusver. Een deel van de kosten kan echter in rekening gebracht worden bij de opdrachtgevers. De nieuwe instandhoudingsregeling brengt veel extra kosten met zich. Er zullen door de SBKGD BRIM-plannen voor de instandhouding van plaatselijke monumenten worden gemaakt. Het gaat hierbij om de nieuwe instandhoudingsregeling van de RACM. Het gaat, naar het zich nu laat aanzien, om ieder geval 45 monumentale kerken in de provincie Drenthe. Door de uitvoering van de door de stichting in de komende drie jaren uitgewerkte BRIM-plannen, zullen de betreffende kerkgebouwen in de komende 7 tot 10 jaar door de eigenaren met behulp van de SBKGD in een goede staat van onderhoud worden gehouden. Na die periode zullen er voor de jaren daaropvolgend vervolg-BRIM-plannen worden gemaakt.

Er is door de SBKGD in het voorjaar aan de provincie Drenthe financiële ondersteuning gevraagd voor de jaren 2009 tot en met 2011 van € 35.000,- per jaar.

Dat zijn precies de jaren waarin de nieuwe BRIM-plannen ingevoerd moeten worden. Deze bijdrage wordt gevraagd voor de werkzaamheden van de SBKGD voor de monumenten van de plaatselijke kerkbeheerders.

Het bestuur van de SBKGD verzoekt provinciale staten de budgetsubsidie voor de komende drie jaren te verstrekken om de dienstverlening in deze periode te kunnen verrichten.

De heer KUIPERS leest in de schriftelijke bijdrage dat op een budget van € 140.000,- een bedrag van € 120.000,- wordt ingenomen door personeelskosten. Zijn dat interne of externe personeelskosten? Hoeveel adviseurs heeft de organisatie?

De heer GREVEN legt uit dat de organisatie bestaat uit een aantal vrijwilligers en bestuursleden. De bedoelde kosten slaan op mensen die bij de stichting in dienst zijn: twee bouwkundigen, die ook de subsidieaanvragen voor hun rekening nemen, en secretariële ondersteuning.

De heer KUIPERS vraagt of het juist is dat de stichting tot op heden geen subsidie van de provincie ontvangt.

De heer GREVEN bevestigt dit.

De heer BRINK, van Stichting Kunst & Cultuur Drenthe, plaatst enkele kanttekeningen bij het proces rond de Culturele Agenda. Het is goed dat de gedeputeerde de bijzondere rol van de stichting in interactie met gemeenten, onderwijsinstellingen, uiteenlopende culturele instellingen en de provincie middels bijstelling van beleid erkent. Deze samenwerking betekent veel voor de ontwikkeling van cultuur in de meest ruime zin van het woord. Die samenwerking wordt ook gewaardeerd door de inwoners van de

provincie Drenthe. Die verdient dan ook continuïteit, waarvoor de bijgestelde nota een goede basis lijkt te bieden. De veranderde inzichten over de voorgestelde kortingen en de erkenning van de activiteiten van de afdelingen educatie en amateurkunst geven daar blijk van.

De stichting onderkent dat verandering in provinciaal beleid over ondersteuning in de rede ligt. Instellingssubsidies maken plaats voor meer projectmatige ondersteuning. De stichting gaat die uitdaging graag aan: marktwerking en meer middelen uit de markt halen met goede projecten die in samenwerking met de klanten worden ontwikkeld. De stichting durft dat aan op basis van het vertrouwen dat sleutelspelers op cultureel gebied in K&C Drenthe tonen.

Ook voor de provincie betekent dit een andere rol. Die moet zich uiterst terughoudend opstellen bij uitvoerende taken. De stichting maakt afspraken met klanten. De organisatie is hooguit partner als het gaat om kwaliteitseisen, een wezenlijk onderdeel van de subsidievoorwaarden. De provincie wordt uiteraard geïnformeerd over het nieuwe traject. Onverwachte en onverhoopte negatieve consequenties vragen immers om garanties van de provincie voor eventuele wachtgeldregelingen.

Bij de steunfunctie amateurkunst wordt de provincie een extra bijdrage gevraagd voor het inhoudelijk ondersteunen van de sectoren: korpsen, koren, symfonische muziek en amateurverenigingen beeldende kunst. Zeer veel inwoners hebben daar direct belang bij.

De voorgestelde allianties spelen zich vooral af tussen overheden. De stichting hoopt dat dit niet leidt tot meer bureaucratie. Die moeten ook de allianties van K&C Drenthe met scholen, verenigingen, instellingen en overheden niet in de weg zitten.

Marktwerking is een mooi toekomstbeeld. De vraag is echter of het huidige systeem van productbegroting en programma van eisen nu al op de helling moet. Hoe worden de bewoners van Drenthe daar beter van?

Mevrouw PANNEKOEK wil eveneens de steunfunctie amateurkunst behouden. Inmiddels is ook een brief van SAMO Drenthe (samenwerkingsverband muziekorganisaties) ontvangen. Hoe flexibel is K&C Drenthe nu blijkt dat dit terrein om extra ondersteuning vraagt? Kan intern niet geschoven worden?

De heer BRINK vindt dit passen in de nieuwe wijze van werken, waarin de klant bepaalt. De brief van SAMO is daarbij een welkome steun in de rug. Een en ander vraagt inderdaad om een interne verschuiving, maar de mindere waardering van de functie in de afgelopen jaren verdient extra ondersteuning door de provincie.

De heer HEMSTEEDE haalt de eerdere reactie van K&C Drenthe aan, dat de stichting het vreemd vindt dat de amateurkunsten wel door de landelijke overheid, maar niet door de provinciale overheid worden gesteund. Volgens het college ligt de verantwoordelijkheid vooral bij de gemeenten.

De heer BRINK kan zich vinden in die stelling en hoopt dat de gemeenten iets meer doen aan de amateurkunsten, om de bestaande structuur overeind te houden.

De heer BEERDA vraagt naar de achtergrond van de wens dat de provincie zich terughoudend opstelt.

De heer BRINK heeft gemerkt dat veel provincies bij de aloude instellingsubsidies de neiging hadden om zich met de uitvoering te bemoeien. Daar is in een nieuw systeem van marktwerking geen plaats voor.

De heer NIJHUIS, van NOVA-Noord, de koepel voor amateurfilmers in de provincies Groningen, Friesland en Drenthe, legt uit dat die bestaat uit een voorzitter, secretaris, penningmeester een lid voor de ledenadministratie en een aanhangend lid.

Sinds 1995 is de koepel in gesprek met de drie noordelijke provincies om erkenning als koepel en voor financiële ondersteuning bij het organiseren van het jaarlijkse festival, kennisuitwisseling, en voor het organiseren van cursussen, educatie. Dit resulteerde aanvankelijk in een financiële bijdrage in de kosten waarbij de provincies elk eenderde van het tekort voor hun rekening namen. Nader overleg resulteerde

in 2000 in een werkwijze van de provincies Groningen, Friesland en Drenthe voor NOVA-Noord. Daarin is vastgelegd dat de provincies bij toerbeurt de filmdag en de kadercursus ondersteunen en dat de activiteiten worden georganiseerd in die provincie.

Bij aanvang van de cultuurplanning 2009 - 2012 is deze overeenkomst opgezegd. Ook is de koepel niet terug te vinden in de cultuurnota. In bijlage II van de nota, Subsidies in het kader van de Culturele Agenda 2009-2012, staat onder Het grote publiek in de alinea Waarderingsubsidies, de derde kolom, over amateurkunst, wel de overkoepelende belangenbehartiging orkesten en koren. Hier mist de koepel de filmers. NOVA-Noord zou zeer gebaat zijn bij toepassing van de toelichting over de steunfunctie amateurkunst. Hieronder verstaat de provincie tweedelijnsaken als informatie, advies, scholing van kader, bemiddeling en ondersteuning bij ontwikkeling van projecten. De koepel herkent zich in het gestelde over waarderingssubsidies, belangenbehartiging en netwerkfunctie. De provincie hecht er blijkbaar belang aan dat de Drentse amateurkunstverenigingen kennis en ervaring uitwisselen en dat er een belangenvereniging voor hen is.

NOVA-Noord vraagt om in de nota opgenomen te worden als overkoepelende belangenbehartiger van amateur-filmers. NOVA-Noord probeert dit ook bij de provincies Groningen en Friesland te bewerkstelligen. Wellicht dat de provincie Drenthe in het kader van de eerder gememoreerde bemiddeling bij de steunfunctie hierin een voortrekkersrol zou kunnen vervullen. Dat heeft bij eerdere inspanningen in het jaar 2000 een gunstig resultaat opgeleverd.

4. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 12.16 uur de vergadering.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 21 januari 2009,

, voorzitter

, commissiegriffier